

Sygnatura akt II C 1207/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Łódź, dnia 29 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Łodzi II Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Paweł Filipiak

Protokolant: Agnieszka Jabłońska

po rozpoznaniu w dniu 20 października 2015 r. w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa G. R. (1)

przeciwko (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w Ł., A. S. i J. C.

o zapłatę

1. odrzucić pozew w stosunku do J. C. w zakresie żądania zapłaty kwoty 30.000 (trzydzieści tysięcy) złotych tytułem zadośćuczynienia;
2. oddać powództwo w pozostałej części;
3. nie obciąża G. R. (1) obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania;
4. przyznaje i nakazuje wypłacić ze Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Łodzi na rzecz r. pr. B. M. kwotę 8.856 (osiem tysięcy osiemset pięćdziesiąt sześć) złotych tytułem nieopłaconych kosztów pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu.

Sygnatura akt II C 1207/14

UZASADNIENIE

W pozwie, który wpłynął do Sądu Okręgowego w Łodzi w dniu 12 sierpnia 2014 roku, uzupełnionym w piśmie z 26 sierpnia 2014 roku, powód J. R. wniósł o zasądzenie (...) Spółdzielni Mieszkaniowej, A. S. i J. C. kwot po 90 .000 zł zadośćuczynienia za straty moralne i doznane krzywdy oraz zwrotu niesłusznie pobranych kosztów postępowania egzekucyjnego w sprawach KM 2292/10, KM 292/12 i KM 1892/12 (od (...) Spółdzielni Mieszkaniowej – w kwocie 4.200 zł, od J. C. – w kwocie 4.400 zł)

Powód swoje roszczenie przeciwko J. C. o A. S. wywodził z nieprofesjonalnego reprezentowania go w postępowaniu przed Sądem Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi w sprawie przeciwko (...) Spółdzielni Mieszkaniowej o uchylenie uchwały w sprawie IC 756/06, którego upatrywał w niezgłoszeniu wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego ds. rachunkowości.

(pozew k 2, pismo z 26.08.2014 r. k. 16)

W odpowiedzi na pozew z dnia 18 listopada 2014 r. (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa wniosła o oddalenie powództwa w całości z uwagi na jego bezzasadność oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej Spółdzielni zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego, według norm przepisanych.

W odniesieniu do żądania zasądzenia kwoty 4.200 zł tytułem odszkodowania za niesłusznie pobrane koszty postępowania egzekucyjnego, Spółdzielnia podniosła, że w każdym przypadku wszczęcia postępowania egzekucyjnego podstawą był tytuł egzekucyjny zaopatrzonej w klauzulę wykonalności, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Na G. R. (1) jako dłużnika, zgodnie z art. 770 k.p.c. ciążył obowiązek uiszczenia kosztów przeprowadzonych czynności postępowania egzekucyjnego.

W zakresie roszczenia o zasądzenie 90.000 zł zadośćuczynienia za doznane krzywdy i straty moralne, pozwana Spółdzielnia podniosła, że powód nie wskazał żadnych okoliczności na poparcie swoich twierdzeń, że wskutek działania Spółdzielni lub osób działających w jej imieniu powód poniósł jakikolwiek uszczerbek, który uzasadniałby zasądzenie zadośćuczynienia (odpowiedź na pozew (...) Spółdzielni Mieszkaniowej k. 55-58).

W odpowiedzi na pozew z dnia 17 listopada 2014 r., pozwany A. S. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów wynagrodzenia adwokackiego według norm przepisanych.

A. S. podniósł, że reprezentował G. R. (1) przed Sądem Rejonowym dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi w sprawie I C 756/06 jako pełnomocnik wyznaczony z urzędu. W dniu 25 maja 2007 r. nastąpiła zmiana pełnomocnika i od tamtej pory pozwany nie miał kontaktu z powodem. Pozwany wskazał, że jako jedyną podstawę pozwu przeciwko pozwanemu, G. R. (1) wskazuje rzekomą korupcję, co jednak nie zostało w żaden sposób potwierdzone w postępowaniu karnym, a prokurator odmówił wszczęcia postępowania (odpowiedź na pozew A. S. k. 47-48).

W odpowiedzi na pozew z dnia 18 listopada 2014 roku pozwany J. C. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

W pierwszej kolejności, pozwany podniósł zarzut powagi rzeczy osądzonej w zakresie żądania zadośćuczynienia. Powód wystąpił przeciwko J. C. o zadośćuczynienie z tytułu niestaranego prowadzenia przez niego postępowania w sprawie I C 756.06 (III Ca 491/07) Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi. Sprawa zawisła pod sygnaturą akt I C 668/10, w której w dniu 21 grudnia 2011 roku powództwo zostało oddalone.

W związku z zasądzeniem kosztów zastępstwa procesowego, na wniosek J. C. toczyło się postępowanie egzekucyjne prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Radomsku R. T. w sprawie KM 1982/12. Podczas tego postępowania Komornik ściągnął od G. R. (1) kwotę 141 zł.

Pozew powinien zostać oddalony ponadto z powodu nieoznaczenia przez powoda rodzaju współuczestnictwa po stronie pozwanych oraz rodzaju ich odpowiedzialności wobec powoda. Jedynym zarzutem przeciwko pozwanemu J. C. jest kontynuowanie przez niego korupcji po adwokacie A. S.. Zarzut ten jest całkowicie nieudowodniony, wręcz absurdalny. Żądanie zadośćuczynienia nie ma żadnych podstaw faktycznych ani prawnych.

J. C. zgłosił ponadto zarzut przedawnienia roszczenia o zadośćuczynienie (art. 442 § 1 k.c.). Postępowanie wywołane pozwem G. R., w którym pozwany reprezentował powoda zostało prawomocnie zakończone 11 grudnia 2007 r, pozew w sprawie niniejszej został zgłoszony w dniu 12 sierpnia 2014 r. (odpowiedź na pozew J. C. k. 70-71).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W sprawie o sygnaturze akt **I C 756/06** Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi, G. R. (1) pozwał (...) Spółdzielnię Mieszkaniową o uchylenie uchwały Zarządu nr 260/2004 z 15 września 2004 r. w sprawie zmiany ilościowej normy zużycia wody przypadającej na jedną osobę w lokalu bez miernika zużycia wody. Na mocy przedmiotowej uchwały miesięczna norma zużycia wody przypadająca na jedną osobę zamieszkałą w lokalu bez licznika z 8 m³ na 9,5 m³. (pozew k. 2-3 załączonych akt sprawy I C 756/06 Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Ł.)

Powód podnosił, że uchwała zarządu miała na celu ukrycie niegospodarności Zarządu i dlatego była niezgodna z prawem, a ponadto zostały naruszone jego prawa jako członka spółdzielni, ponieważ nie został on szczegółowo na

piśmie poinformowany o podstawach i sposobie wyliczenia tej normy. Ostatecznie, na rozprawie w dniu 24 stycznia 2007 r. powód wniósł o uchylenie uchwały zarządu z 15.09.2004 r. i cofnął powództwo w pozostałej części ze zrzeczeniem się roszczenia.

W toku procesu G. R. (1) był reprezentowany przez adwokata A. S. ustanowionego przez Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi na mocy postanowienia z dnia 30 grudnia 2005 r. w sprawie I Co 1914/05 (postanowienie k. 11 załączonych akt I Co 1914/05 Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi)

W toku sprawy I C 756/06 wyznaczona została jedna rozprawa, na której obecny był adwokat A. S. , który popierał powództwo , nie zgłaszając żadnych wniosków dowodowych (protokół rozprawy z 24.01.2007 r. k. 96 załączonych akt sprawy I C 756/06 Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Ł.) .

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi wyrokiem wydanym w dniu 31 stycznia 2007 roku oddalił powództwo w zakresie żądania uchylenia uchwały Zarządu, a w pozostałej części postępowanie umorzył i nie obciążył powoda kosztami procesu. Sąd uznał, że powód nie wykazał zasadności roszczenia, nie przedstawił żadnych dowodów na poparcie swojego stanowiska, w szczególności by doszło do jakichkolwiek nieprawidłowości przy podwyższaniu ryczałtu za zużycie wody w jego budynku. Sąd wskazał, że powód, kwestionując wyliczenia Spółdzielni dotyczące ilości zużytej wody przypadającej na jednego mieszkańca, powinien był udowodnić nieprawidłowość i rzetelność tych wyliczeń. W tym celu, powinien był złożyć wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego ds. rachunkowości , który zweryfikowałby poprawność kalkulacji pozwanego. (wyrok k. 99, uzasadnienie k .101-104 załączonych akt sprawy I C 756/06 Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Ł.) .

Adwokat A. S. złożył od powyższego wyroku apelację (apelacja k. 120-121 załączonych akt sprawy I C 756/06 Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Ł.) .

Apelacja nie została rozpoznana w pierwszym wyznaczonym terminie, ponieważ powód na rozprawie apelacyjnej w dniu 23 maja 2007 r. poinformował Sąd, że złożył do prokuratury doniesienie o nierzetelnym prowadzeniu jego sprawy przez A. S. i wniósł o wyznaczenie innego pełnomocnika z urzędu. Sąd II instancji uwzględnił wniosek powoda, pełnomocnikiem z urzędu został wyznaczony adwokat J. C. (protokół rozprawy apelacyjnej k.132-133, pismo z Okręgowej Rady Adwokackiej w Ł. k. 134 załączonych akt sprawy I C 756/06 Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Ł.) .

W dniu 2 lipca 2007 r J. C. wniósł pismo – uzupełnienie apelacji, w którym wskazał na naruszenie przepisów przez sąd i wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego ds. rachunkowości na okoliczność zweryfikowania poprawności wyliczeń spółdzielni. Sąd Okręgowy w Łodzi na rozprawie w dniu 21 września 2007 r. oddalił wnioski dowodowe powoda (pismo z 27.06.2007 r. k. 137-138 załączonych akt sprawy I C 756/06 Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Ł.) .

Wyrokiem wydanym w dniu 21 września 2007 r. Sąd Okręgowy w Łodzi w sprawie III Ca 491/07 oddalił apelację G. R. (1) (wyrok k. 152 załączonych akt sprawy I C 756/06 Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Ł.) .

G. R. (1) złożył osobiście **skargę o wznowienia postępowania** w sprawie II Ca 491/07, został wezwany do uzupełnienia jej braków. Wobec bezskutecznego upływu określonego terminu , skarga powoda została zwrócona zarządzeniem z 20 października 2008 r. (zarządzenie k. 167 załączonych akt sprawy I C 756/06 Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Ł.) .

W dniu 10 lutego 2010 r. skargę o wznowienie postępowania w sprawie I C 756/06 Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (III Ca 491/07 Sądu Okręgowego w Łodzi) złożył adwokat J. C.. Skarga została odrzucona na podstawie art. 410 § 1 k.p.c. postanowieniem z 21.06.2010 r. wydanym w sprawie III Ca 460/10 (postanowienie k. 174 załączonych akt sprawy I C 756/06 Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Ł.) .

W pozwie z dnia 8 lipca 2010 r. G. R. (1) wniósł o zasądzenie od J. C. kwoty 30.000 zł w związku z nienależytym wykonaniem zlecenia przez pozwanego, który był pełnomocnikiem procesowym powoda ustanowionym w urzędzie w sprawie III Ca 491/07 . G. R. (1) wskazywał, że gdyby J. C. działał należycie, powód wygrałby sprawę III Ca 491/07 i Spółdzielnia nie miałaby podstaw do dochodzenia od niego kwoty 1222,13 zł stanowiącą koszty opłat za korzystanie z lokalu, która została zasądzona od G. R. (1) na rzecz (...) Spółdzielni Mieszkaniowej wyrokiem z dnia 30 kwietnia 2009 r. wydanym w sprawie XVIII C 36/08.

Wyrokiem wydanym w dniu 21 grudnia 2011 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi oddalił powództwo, uznając, że nie miał miejsce nienależyte wykonanie przez J. C. umowy zlecenia , nie można mówić o adekwatnym związku przyczynowym między działaniem J. C. a utrata przez powoda kwoty 1222,13 zł ani też nie spełnione zostały przesłanki do zasądzenia na rzecz G. R. (1) zadośćuczynienia na podstawie art. 448 k.c. (wyrok k. 143, uzasadnienie k. 144-148).

Apelacja G. R. (1) została odrzucona. Zażalenie powoda na postanowienie Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieście w Łodzi z dnia 10 maja 2012 roku zostało oddalone przez Sąd Okręgowy w Łodzi postanowieniem wydanym w dniu 25 czerwca 2012 roku w sprawie III Cz 1138/12 (postanowienie k. 149-151).

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Radomsku R. T. prowadzi postępowania egzekucyjna w sprawach Km 1982/12 oraz Km 319/14 z wniosku wierzyciela J. C. , na podstawie następujących tytułów wykonawczych ;

- w sprawie Km 319/14 (zakończone – należność w kwocie 141 zł wyegzekwowano w całości) :
- postanowienia Sadu Okręgowego w Łodzi z 17 października 2013 r. wydanego w sprawie III Cz 2031/13 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 18 lutego 2014 roku ;
- postanowienia Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi z 5 lutego 2014 roku wydanego w sprawie I C 688/10 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 18 lutego 2014 roku .
- w sprawie Km 1982/12:
- wyroku Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi z 21 grudnia 2011 r. wydany w sprawie I C 688/10 zaopatrzony w klauzulę wykonalności z dnia 12 października 2012 r. ;
- postanowienia Sądu Okręgowego w Łodzi z 25 czerwca 2012 r. wydanego w sprawie III Cz 1138/12 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 12 października 2012 r. ;
- postanowienia Sądu Okręgowego w Łodzi z 3 sierpnia 2012 r. wydanego w sprawie III Cz 1138/12 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 12 października 2012 r. ;
- postanowienia Sądu Okręgowego w Łodzi z 10 października 2012 r. wydanego w sprawie III Cz 1138/12 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 12 października 2012 r. ;
- postanowienia Sądu Okręgowego w Łodzi z 25 września 2012 r. wydanego w sprawie III Cz 1138/12 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 30 kwietnia 2013 r. ;
- postanowienia Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi z 24 czerwca 2013 r. wydanego w sprawie I C 688/10 ;
- postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi z 9 kwietnia 2013 r. w sprawie I C 688/10 .

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi J. K. prowadzi z wniosku (...) Spółdzielni Mieszkaniowej postępowania egzekucyjne w sprawach Km 2292/10 oraz Km 292/12 na podstawie następujących tytułów wykonawczych:

- w sprawie Km 2292/10 : wyroku Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi z dnia 30 kwietnia 2009 r. wydanego w sprawie XVII C 36/08 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w dniu 28 grudnia 2009 r. ;
- w sprawie Km 292/12 : wyroku Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi z dnia 15 kwietnia 2011 r. wydanego w sprawie XVIII C-upr 3416/10 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w dniu 24 października 2011 roku .

(karty rozliczeniowe w załączonych aktach spraw : Km 2292/10 i 292/12 Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi J. K. ; Km 319/14 i Km 1982/12 Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Radomsku R. T.)

G. R. (1) ma 64 lata, jest rozwiedziony, prowadzi samodzielnie gospodarstwo domowe, utrzymuje się ze świadczenia rentowego w wysokości około 1.000 zł, z czego około 300 zł jest wydatkowane na opłaty za lokal. Komornik zajmuje część renty w wysokości 300 zł (zeznania powoda – protokół rozprawy z 20 października 2015 roku 00:11:47, k. 190).

Powyższe **ustalenia faktyczne** Sąd oparł na powołanych dowodach z dokumentów.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 20 października 2015 roku (k. 189) , Sąd oddalił zgłoszone w piśmie z 22 czerwca 2014 roku (k. 174) wnioski powoda o dopuszczenie dowodu z opinii: biegłego ds. rachunkowości na okoliczność nieprawidłowości w rozliczeniach za zimną wodę prowadzonych przez pozwanego – (...) Spółdzielnię Mieszkaniową oraz biegłego psychiatry dla stwierdzenia okoliczności czy powód w wyniku postępowań sądowych prowadzonych przeciwko pozwanym doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu psychicznym, jakiego rodzaju i w jakiej wysokości oraz czy stan zdrowia fizycznego i psychicznego powoda wymaga oceny innych specjalistów, jeśli tak, to jakich specjalizacji – jako całkowicie nieprzydatne dla rozstrzygnięcia.

Kwestia prawidłowości obliczeń należności za zimną wodę dokonanych przez (...) Spółdzielnię Mieszkaniową nie mogła być przedmiotem postępowania dowodowego w niniejszej sprawie albowiem powództwo w żaden sposób nie odnosi się do tej kwestii, która została rozstrzygnięta prawomocnie w sprawie I C 756/06 Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi o uchylenie uchwały Zarządu (...) Spółdzielni Mieszkaniowej nr (...)/2004 z 15 września 2004 r.

Z kolei wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii lekarza psychiatry nie ma związku z zarzucanym J. C. i A. S. nienależytym reprezentowaniem powoda przed sądem w sprawie I C 756/06 Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi.

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie powód dochodził od pozwanych: A. S. i J. C. zadośćuczynienia tytułem naprawienia szkody poniesionej wskutek nienależytego, jego zdaniem, prowadzenia sprawy powoda przed Sądem Rejonowym dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi o sygnaturze akt I C 756/06.

Powództwo w stosunku do J. C. podlegało **odrzuconiu** na zasadzie art. 199 § 2 pkt 1 k.p.c ze względu na stan powagi rzeczy osądzonej w zakresie żądania zadośćuczynienia w wysokości 30.000 zł. Roszczenie oparte na tej samej podstawie faktycznej i prawnej było przedmiotem rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi w sprawie I C 688/10.

W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu jako bezzasadne.

Przesłanki odpowiedzialności pozwanych pełnomocników należy rozważać przez pryzmat art. 471 - 473 k.c.

Zgodnie z treścią art. 471 k.c. dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli ze szczególnego przepisu ustawy albo czynności prawnej nie wynika nic innego, dłużnik odpowiedzialny jest za niezachowanie należytej staranności (art. 472 k.c.). W myśl art. 473 §1 k.c. dłużnik może przez umowę przyjąć odpowiedzialność za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania z powodu oznaczonych okoliczności, za które na mocy ustawy odpowiedzialności nie ponosi.

W niniejszej sprawie łączący G. R. (1) i A. S. oraz G. R. (1) i J. C. stosunek prawny miał charakter umowy o świadczenie usług, do której na mocy odesłania z art. 750 k.c. stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Wobec powyższego uznać trzeba, iż łączący strony stosunek miał charakter umowy starannego działania, a nie rezultatu.

Oznacza to, iż w zasadzie nie można przypisać pozwanemu odpowiedzialności za to, że nie został osiągnięty oczekiwany przez powoda rezultat w postępowaniu sądowym.

Wprawdzie niewłaściwe wykonanie umowy o zastępstwo procesowe może skutkować odpowiedzialnością pełnomocnika na podstawie art. 471 k.c., jednakże dla przypisania pełnomocnikowi takiej odpowiedzialności konieczne byłoby ustalenie, iż doszło po jego stronie do niewykonania zobowiązania bądź nienależytego jego wykonania. Jednocześnie takie ustalenie możliwe byłoby jedynie w wypadku niedochowania przez pozwanego pełnomocnika należytej staranności dla zabezpieczenia interesów powoda w toczącym się postępowaniu cywilnym. Nadto wymaganym elementem do przyjęcia odpowiedzialności na tej podstawie jest istnienie adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy działaniem pełnomocnika a zaistniałą po stronie powoda szkodą. Istotne jest bowiem, jakie skutki wywołała zaniechanie pełnomocnika w sprawie. Samo zaniechanie należy do sfery faktów, natomiast ocena czy i jakie wywołało ono następstwo w stosunkach prawnych łączących strony, podlega rozstrzygnięciu sądu. Sąd odszkodowawczy winien zatem dokonać oceny, czy wynik sprawy byłby korzystny dla powoda, gdyby pełnomocnik w tamtej sprawie zachował należyłą staranność (por. wyrok SN z 2 grudnia 2004 r., V CK 297/04).

Kognicja sądu w sprawie, w której zarzuca się profesjonalnemu pełnomocnikowi brak należytej staranności musi zatem sięgnąć w kierunku badania, jakie mogłoby zapaść rozstrzygnięcie, gdyby pełnomocnik zachował się w pełni profesjonalnie (por. wyrok SA w Poznaniu z 14 stycznia 2009 r., I ACa 915/08).

Przenosząc te rozważania na grunt niniejszej sprawy stwierdzić trzeba, iż brak jest podstaw do uznania, że jakikolwiek ewentualny brak staranności pozwanych A. S. i J. C. spowodował wydanie przez sąd w sprawie II C 756/06 wyroku oddalającego powództwo o uchylenie uchwały nr 260/2004 Zarządu (...) Spółdzielni Mieszkaniowej.

A. S. sporządził w sprawie I C 756/06 pozew, uczestniczył w rozprawie i sporządził apelację. W ocenie Sądu, w razie zgłoszenia przez pełnomocnika wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego ds. rachunkowości, co wydaje się jedyną okolicznością zarzucaną pozwanym, oprócz niesprecyzowanego zarzutu korupcji, nie można przyjmować, że zostałyby on przeprowadzony, a nawet jeśli to nastąpiło, brak jest podstaw do wnioskowania, że powództwo zostałoby uwzględnione. Z kolei J. C. reprezentował powoda tylko w postępowaniu apelacyjnym i co do jego sposobu reprezentowania powód w ogóle nie sformułował żadnych konkretnych zarzutów.

Z Regulaminu rozliczania kosztów gospodarki zasobami mieszkaniowymi oraz ustalania opłat za używanie lokali w (...) Spółdzielni Mieszkaniowej wynika, że przy obliczaniu normatywu ilości wody zużytej w całym budynku pomniejsza się o ilość wody zarejestrowaną przez wszystkie liczniki i dopiero tak uzyskana wartość jest dzielona przez liczbę lokatorów zamieszkających w mieszkaniach niewyposażonych w liczniki. Zwiększenie normy w zaskarżonej uchwale było uzasadnione przekraczaniem dotychczasowej normy, a poparciem tego były przeprowadzone przez sąd dowody, na podstawie których ustalił on, że przekraczano dotychczasowe normy ryczałtowe zużycia wody.

Brak jednak szkody po stronie powoda należy wiązać z faktem, że omawiana norma jest tylko prognozą zużycia wody, wedle której określana jest wysokość pobieranych przez Spółdzielnię opłat zaliczkowych za wodę w formie ryczałtu. Ostatecznie, pobór wody podlega rozliczeniu po zakończeniu okresu rozrachunkowego. Jeżeli zatem okazałoby się,

że w rzeczywistości w budynku została zużyta mniejsza ilość wody niż określona ryczałtem, powstałaby nadpłata, podlegająca zaliczeniu na poczet kolejnych okresów rozliczeniowych. W tej sytuacji nawet zgłoszenie wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego w postępowaniu w sprawie I C 756/06 nie mogłoby, jak się wydaje, doprowadzić do innego wyniku sprawy, niż oddalenie powództwa, skoro ryczałt w lokalach niezaopatrzonych w liczniki wody dotyczy zużycia wody tylko w tych lokalach (stanowi bowiem różnicę pomiędzy zużyciem wody ogólnym i w lokalach zaopatrzonych w liczniki), a nawet niewłaściwe wyliczenie kwot ryczałtowych spowodowałoby konieczność późniejszego rozliczenia faktycznych kosztów zużycia wody. Dowody zebrane w sprawie I C 756/06 wskazywały na prawidłowość ustalenia kwot ryczałtowych, a nawet gdyby były one nieprawidłowe, to i tak nie zmieniałoby to ogólnego – całorocznego – rozliczenia kosztów wody zużytej we wszystkich lokalach nieopomiarowanych.

W tej sytuacji sąd rozpoznający sprawę nie dopatruje się jakichkolwiek uchybień po stronie obu działających w sprawie I C 756/06 pełnomocników z urzędu, a nawet gdyby takie uchybienia były, to nie pozostają one w związku z wydaniem orzeczenia oddalającego powództwo. Nie ma żadnych podstaw do stwierdzenia, że wyrok w sprawie I C 756/06 mógł być inny, niż rzeczywiście wydany.

Powód nie wykazał zatem wymaganych przez przepisy art. 471 – 473 k.c. przesłanek odpowiedzialności pozwanych pełnomocników, w szczególności bezprawności ich działania oraz związku przyczynowego między tym działaniem i ewentualną szkodą.

Wreszcie, w stosunku do pozwanego J. C., który podniósł stosowny zarzut, roszczenie uległo przedawnieniu.

Wyrok w sprawie III Ca 491/07 został wydany przez Sąd Okręgowy w Łodzi w dniu 21 września 2007 roku i nie podlegał zaskarżeniu skargą kasacyjną. Od tego dnia zatem liczyć należy termin trzyletni, w art. 442¹ § 1 k.c. W dniu 21 września 2010 r. termin trzyletni upłynął, powód złożył pozew dużo później, bo w dniu 12 sierpnia 2014 roku.

W stosunku do (...) **Spółdzielni Mieszkaniowej** powództwo o kwotę 90.000 zł podlegało oddaleniu w całości. Podstawą powództwa jest subiektywne poczucie pokrzywdzenia przez powoda niekorzystnym dla niego orzeczeniem Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi. Faktu tego w żadnej mierze nie można łączyć z działaniem Spółdzielni Mieszkaniowej, która była stroną pozwaną w tym procesie, a jej działania były li tylko realizacją jej konstytucyjnego i ustawowego uprawnienia do sadu. Faktycznie w toku postępowania powodu nie tylko nie udowodnił, ale nawet nie wskazywał na jakiegokolwiek zachowania pozwanej spółdzielni, które mogłyby mu wyrządzić krzywdę. Nadto, z pism powoda nie sposób wywnioskować, na czym miałyby polegać straty moralne, które wiązał z treścią wyroku.

Identycznie należy ocenić powództwo przeciwko J. C. i (...) Spółdzielni Mieszkaniowej o **zwrot kosztów związanych z prowadzeniem postępowania egzekucyjnego**. Roszczenie powoda – bez względu na to, czy rozpatrywać je jako roszczenie odszkodowawcze, czy jako roszczenie z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia – jest bezzasadne z uwagi na brak bezprawności (czyli istnienie podstawy prawnej) w działaniach po stronie pozwanych, którzy wszczęli przeciwko powodowi postępowania egzekucyjne w oparciu o wymienione w ustaleniach faktycznych tytuły wykonawcze. Zgodnie zaś z art. 770 k.p.c., dłużnik powinien zwrócić wierzycielowi koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji. Koszty ściąga się wraz z egzekwowanym roszczeniem. Koszt egzekucji ustala postanowieniem komornik, jeżeli przeprowadzenie egzekucji należy do niego. Na postanowienie sądu przysługuje zażalenie stronom oraz komornikowi.

Zasada obciążenia powoda kosztami egzekucyjnymi nie budzi wątpliwości. Prawo gwarantuje powodowi możliwość zaskarżenia postanowienia Komornika w przedmiocie określenia wysokości kosztów egzekucji, jeżeli jego zdaniem uczyniono to w sposób nieprawidłowy. Wysunięte roszczenie odszkodowawcze jest pozbawione podstawy prawnej. Powód nie wykazał, by na skutek prowadzenia postępowania egzekucyjnego doznał jakiegokolwiek szkody materialnej lub krzywdy. Nie wykazał też, by jakiegokolwiek kwoty pobrane były przez pozwanych w toku tego postępowania bez podstawy prawnej. Argumentacja powoda sprowadza się przede wszystkim do kwestionowania samego tytułu egzekucyjnego (wyroku wydanego w sprawie I C 756/06), co jednak nie znajduje racji bytu w niniejszym procesie.

Jakiegokolwiek okoliczności, z których miałyby wynikać, że w toku postępowania egzekucyjnego wyegzekwowano od powoda bez podstawy prawnej jakiejś kwoty pieniężne, pozostają nieudowodnione.

Mając powyższe rozważania na uwadze, w zakresie, w którym pozew nie został odrzucony, powództwo zostało w całości oddalone.

Biorąc pod uwagę bardzo złą sytuację materialną powoda, na podstawie art. 102 k.p.c., sąd nie obciążył go obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania.

G. R. (1) w toku sprawy korzystał z pomocy pełnomocnika ustanowionego z urzędu. O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu przez radcę prawnego B. M., sąd orzekł na podstawie § 15 w zw. z § 6 pkt. 6 oraz § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.(tj. Dz.U. z 2013 r. , poz. 490)